

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3087/2022
22.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Милан Младеновић, адвокат у ..., против туженог Дома здравља „др Љубинко Ђорђевић“ из Сврљига, чији је пуномоћник Иван Раденковић, адвокат у ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4243/2021 од 15.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 22. децембра 2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4243/2021 од 15.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4243/2021 од 15.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 1175/20 од 19.04.2021. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да суд поништи као незаконито решење туженог број ../2020 од 18.05.2020. године, којим се тужиоцу прекида специјалистички стаж утврђен Уговором о специјализацији број ../2019 од 01.07.2019. године, почев од 19.05.2020. године, када је запослени дужан да се јави на посао у Дом здравља дана 20.05.2020. године и обавезан је тужилац да туженом на име нужних трошкова парничног поступка исплати укупан износ од 70.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 4243/2021 од 15.03.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена наведена првостепена пресуда у ставу првом изреке, док је преиначено решење о трошковима садржано у ставу другом изреке тако што је обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 28.500,00 динара, док је део захтева за накнаду трошкова поступка преко наведеног до износа 70.500,00 динара одбијен као неоснован.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се и на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе. Побујаном другостепеном одлуком правноснажно је одлучено о захтеву да се поништи као незаконито решење туженог којим се тужиоцу прекида специјалистички стаж, уз примену материјалног права за коју ревидент није указао да постоји одступање у судској пракси. Ревидент не указује на постојање другачије судске праксе изражене кроз правноснажне пресуде, или одлуке Врховног касационог суда у одлучивању о тужбеним захтевима у истоветним чињенично-правним ситуацијама. Примена одредаба Закона о раду које се односе на одлучивање о обавезама и одговорностима из радног односа, нити одредбе Закона о здравственој заштити којима је уређена специјализација, не захтева ново тумачење права, као ни разматрање правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Сама евентуална погрешна примена материјалног права од стране суда у доношењу побујане правноснажне пресуде, на коју тужилац указује, није основ предвиђен одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за изузетну дозвољеност ревизије. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начине пресуђења и разлоге на којима су засноване побујане одлуке нижестепених судова, те садржину уговора о уређењу међусобних права, обавеза и одговорности у вези са специјализацијом, на основу кога је тужилац упућен на специјализацију, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за изузетну дозвољеност ревизије.

Зато је применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено као у првом ставу изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Чланом 441. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. С обзиром да решење којим се тужиоцу прекида специјалистички стаж нема карактер решења о престанку радног односа, ревизија против одлуке о законитости таквог решења није дозвољена, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП.

Сходно наведеном, применом члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић